

Arrest

nr. 117 079 van 17 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren allen van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DECLERCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 oktober 2012 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 4 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 15 juli 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 01.10.2012 werd ingediend door:

B. B. S. (RR: ...)

geboren te Dohuk , op (...)1982

en echtgenote:

M., A. A. (R.R.: ...)

geboren te Zakho op (...)1982

wettelijke vertegenwoordigers van:

B. S. B., (RR. : ...)

geboren te Zahko op (...)2005

B., L., (RR : ...)

geboren te Ieper op (...)2009

B., J. (RR: ...)

geboren te Ronse op (...)2011

nationaliteit: Irak

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15 september 2006.

De door betrokkenen voorgelegde documenten, namelijk hun "Certificaat van Iraakse nationaliteit", kan niet aanvaard worden door onze diensten daar deze niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt 11 C 1-b).

Gezien de aanvraag niet vergezeld ging van een identiteitsstuk, zoals begrepen in de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt 11C t-b), noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62 en 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“De bestreden beslissing motiveert de onontvankelijkheid als volgt:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis § 1 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15 september 2006.

De door betrokkenen voorgelegde documenten, namelijk hun 'Certificaat van Iraakse nationaliteit' kan niet aanvaard worden door onze diensten daar deze niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt /I C1-b).

Gezien de aanvraag niet vergezeld ging van een identiteitsstuk, zoals begrepen in de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt /I C 1-b), noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld."

• Artikel 9bis § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst."

• Het doel van de vereiste van een identiteitsdocument bestaat erin dat moet kunnen worden nagegaan of op basis van het voorgelegde document de identiteit van de aanvrager met voldoende zekerheid komt vast te staan. Dat blijkt zowel uit de voorbereidende werkzaamheden als uit de rechtspraak:

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 08.12.2009, nr. 35466:

"De bedoeling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de gewilde onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren."

Raad van State 15.03.2010, nr. 40 142:

"Om het risico van identiteitsusurpatie te vermijden, dient bij de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een identiteitsdocument overgelegd te worden zodat de identificatie van de persoon die de aanvraag heeft ingediend kan geschieden zodat na identificatie eventueel het dossier van de aanvrager kan getraceerd worden."

• In de omzendbrief van 21 juni 2007 geeft de vice-eerste minister en minister van binnenlandse zaken de heer Patrick Dewael onder punt II C 1-B instructies mee wat het begrip 'identiteitsdocument' betreft:

"b) Identiteitsdocument of vrijstelling

Het nieuwe artikel 9bis stelt als algemene regel dat de vreemdeling dient te beschikken over een identiteitsdocument. In dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reis titel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. (5) Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog steeds geldig zijn.

De voorwaarde dat de vreemdeling een identiteitsdocument moet bezitten, geldt niet voor:

- de asielzoeker die zich in de asielprocedure bevindt, of die een toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State tegen de asielbeslissing, en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die op geldige wijze aantoonst dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.

Een kopie van het identiteitsdocument, of de motivering waarom de betrokkene in voorkomend geval zou vrijgesteld zijn van deze verplichting, dient opgenomen te zijn in de verblijfsaanvraag."

• Administratieve beslissingen moeten gemotiveerd worden. Dit wordt wat betreft beslissingen in het kader van de Vreemdelingenwet ook uitdrukkelijk bepaald in artikel 62 van deze wet.

De vereiste motivering is tweeledig.

Eerzijds moet deze motivering uitdrukkelijk gebeuren (artikel 2 van de wet van 29 juli 1991) en dient zij in de akte de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Eveneens moet de motivering afdoende zijn (artikel 3 van de wet van 29 juli 1991).

Dit heet de 'formele motivering'.

Anderzijds moet deze motivering zijn grondslag vinden in draagkrachtige motieven die zowel in feite als in rechte aanvaardbaar zijn. Dit heet de 'materiële motivering'.

Verzoekers voegden bij hun aanvraag hun 'certificaat van Irakese nationaliteit' toe als identiteitsdocument.

Verweerster aanvaardt dit certificaat niet als 'identiteitsdocument' in de zin van artikel 9bis § 1 van de Vreemdelingenwet omdat deze niet zouden voldoen aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief van

21 juni 2007. Met ander woorden, het betreft geen internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel of een identiteitskaart.

Het volstaat echter niet om een ander identiteitsdocument dan deze genoemd in de omzendbrief van 21 juni 2007 af te wijzen om de simpele en enige reden dat dit soort van identiteitsdocument niet genoemd wordt in de omzendbrief van 21 juni 2007.

Het komt verweerster toe om te motiveren waarom zij de mening toegedaan is dat het voorgelegde identiteitsdocument niet tegemoetkomt aan het door de wetgever beoogde doel (m.n. of op basis van het voorgelegde document de identiteit met voldoende zekerheid komt vast te staan).

Vastgesteld moet worden dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering weergeeft voor het afwijzen van de voorgelegde certificaten als identiteitsdocumenten.

Zodoende schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

• Tevens schendt de bestreden beslissing artikel 9bis § 1 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen door de voorgelegde certificaten van Irakese nationaliteit niet te weerhouden als 'identiteitsdocument' in de zin van artikel 9bis § 1 van voornoemde wet van 15.12.1980.

Zoals eerder gesteld voegde de wetgever het vereiste van het voorleggen van een identiteitsdocument in opdat de identiteit van aanvrager met voldoende zekerheid zou kunnen worden vastgesteld.

De door verzoekers voorgelegde certificaten van Irakese nationaliteit uitgereikt door de Republiek Irak (meer bepaald het Ministerie van Binnenlandse Zaken, directoraat van Dienst Nationaliteit en Burgerlijke stand, dienst nationaliteit) dewelke een pasfoto van verzoekers bevatten, vermelden alle essentiële gegevens (naam, voornaam, geboorteplaats, -datum, naam vader, naam moeder, godsdienst) opdat de identiteit van verzoekers met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld.

Vastgesteld moet worden dat de certificaten in wezen nauwelijks verschillen van de in de omzendbrief van 21 juni 2007 opgesomde documenten. Zowel een internationaal paspoort als een daarmee gelijkgestelde reistitel als een identiteitskaart bevatten een foto van de houder van dit document en vermelden minstens diens naam, voornaam, geboortedatum en -plaats.

Certificaten van nationaliteit afwijzen om de simpele en enkele reden omdat deze niet genoemd wordt in de omzendbrief van 21 juni 2007 (die overigens niet verordenend is), terwijl deze tegemoetkomen aan het doel van de wetgever, maakt een schending uit van artikel 9 bis §1 van de wet van 15.12.1980

De echtheid van deze certificaten kan niet betwist worden en dienen weerhouden te worden als een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis § 1 van voornoemde wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het middel is gegrond."

3.2 De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel verzoekers in kennis te stellen van de redenen waarom de verwerende partij de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voormelde bepalingen verplichten de verwerende partij in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad merkt vooreerst op dat tegelijk de schending van de formele én de materiële motiveringsplicht aanvoeren niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht is geschonden. Omgekeerd betekent dit dan ook dat wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift, zoals *in casu*, kan worden afgeleid dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, er in wezen enkel een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd.

Verzoekers hebben een aanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op: de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen (...)

de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot.”

De bedoeling van artikel 9bis van de vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren. Hiervan dienen onderscheiden te worden twee situaties, waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens toelaatbaar cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- de situatie van een vreemdeling die aantoot dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2006-2007, nr. 2478/001, p. 33).

Uit de samenlezing van de voornoemde bepalingen volgt dat de verblijfsmachtiging enkel in het Rijk kan worden aangevraagd indien voldaan is aan de beide navolgende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarden:

1° er zijn buitengewone omstandigheden aanwezig om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen;

2° de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument of toont aan dat hij zich bevindt in één van de gevallen waarin deze voorwaarde niet van toepassing is.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een identiteitsdocument dan wel van het feit dat hij zich in één van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

Uit voormelde bepaling volgt aldus dat de vreemdeling over een identiteitsdocument dient te beschikken om een aanvraag tot machtiging tot verblijf te kunnen doen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft en dat dit een ontvankelijkheidsvoorwaarde is.

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de aanvraag om machtiging tot verblijf als niet ontvankelijk afgewezen omdat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat verzoekers vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet.

Zoals reeds gesteld geldt de voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument en de gevallen waarin die voorwaarde niet van toepassing is, voor de wijze waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf kan worden ingediend en betreffen ze derhalve de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Bij hun aanvraag hebben verzoekers als identiteitsdocument een nationaliteitsattest voorgelegd.

Over dit stuk wordt het volgende gemotiveerd in de bestreden beslissing:

“De door betrokkenen voorgelegde documenten, namelijk hun “Certificaat van Iraakse nationaliteit”, kan niet aanvaard worden door onze diensten daar deze niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt II C 1-b).”

Punt II C 1-b van de omzendbrief van 21 juni 2007 bepaalt:

“Een kopie van het identiteitsdocument, of de motivering waarom de betrokkene in voorkomend geval zou vrijgesteld zijn van deze verplichting, dient opgenomen te zijn in de verblijfsaanvraag.”

In casu hebben verzoekers in hun aanvraag van 1 oktober 2012 geen motivering gegeven waarom zij vrijgesteld zouden zijn van de verplichting een kopie van een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een kopie van de nationale identiteitskaart voor te leggen. Dit wordt niet betwist door verzoekers. Er kan niet ontkend worden dat de nationaliteitsattesten niet hetzelfde zijn als een identiteitsdocument. In de bestreden beslissing besluit de verwerende partij aldus op kennelijk redelijke wijze dat gelet op het feit dat de aanvraag niet vergezeld ging van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor die aanvraag niet vervuld was. De verwerende partij geeft, met verwijzing naar de toepasselijke bepalingen, de redenen aan waarom de aanvraag van verzoekers onontvankelijk wordt verklaard, met name dat de door hen voorgelegde bewijsstukken niet als identiteitsdocumenten in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kunnen worden aanvaard. De beslissing is derhalve afdoende gemotiveerd.

Nationaliteitsattesten kunnen niet als een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden beschouwd. Hoewel nationaliteitsattesten bepaalde gegevens kunnen verschaffen zoals een identiteitskaart hebben ze niet dezelfde bewijswaarde. Het feit dat de echtheid van de nationaliteitsattesten niet wordt betwist en dat ze een pasfoto van verzoekers bevatten, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het feit dat de attesten een foto bevatten, verandert aldus niets aan de vaststelling dat de attesten niet dezelfde bewijswaarde hebben als een identiteitsdocument, noch tonen deze aan dat de persoon op de foto de persoon is die omschreven wordt in de attesten.

Verzoekers maken niet aannemelijk dat de verwerende partij artikel 9bis van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden, noch dat zij op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit zou zijn gekomen.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN